

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφοιται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμορφήν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν . . . . . Δρ. 8
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . . φρ. χρυσᾶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
« ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ » καὶ παρὰ
τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπερ καὶ Μπίκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γ ρ α φ εῖ ο ν ἀνοικτὸν καθ' ἐκάστην
ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ δημοτικὴ ἐκλογή καὶ οἱ ναοί. — Οἱ δισταγμοὶ μου (ποίημα ὑπὸ κ. Μαριέτας Μπέτσου). — Ὁ ὑπνωτισμὸς ὑπὸ κ. Ἐλένης Ρεβάν. — Ἐχομεν μέσσην τῶν θηλέων ἐκπαίδευσιν ἢ οὐ; — Ὑγιεινὴ καὶ καλλονὴ τῆς χειρός. (ὑπὸ κ. Παυλίνας Ραδέφσκη). — Ποιὸς ὁ σκοπὸς τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν; — Ποικίλα. — Βιβλία. — Ἐβδομαδιατὸν δελτίον. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Γνωστοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Ἡ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΙ ΟΙ ΝΑΟΙ

Μοναδικὸν ὄντως καὶ ἐξαιρετικὸν φαινόμενον παρουσιάζει ἡ μετατροπὴ τῶν ναῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν ἀπὸ οἴκου τοῦ Θεοῦ εἰς καταστήματα δημόσια συναλλαγῆς, ἐν οἷς ἐν πλήρει καὶ δεδικαιολογημένῃ ἐλευθερίᾳ οἱ ἐχθροὶ ἐκδικοῦνται ἀλλήλους, αἱ συνειδήσεις πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται, ἡ ἀπλοϊκότης ἀπατᾶται καὶ οἱ νόμοι τοῦ Θεοῦ ἐμπαιζοῦνται καὶ καταπατοῦνται, εἰ μὴ καὶ ἐναντίον τούτου, ἐν τῇ ἀγανακτῆσει τῶν οἰνοβαρῶν πολλάκις ἐκλογέων, δὲν ἐκπέμπωνται ἀραί, ὕβρεις καὶ βλασφημίας.

Μεγαλειτέρα πρὸς τὴν θρησκείαν περιφρόνησις παρ' οὐδενὶ τῶν λαῶν ἀνεπτύχθη μέχρι σήμερον, οὐδαμοῦ δὲ τῆς ὑψηλοῦς ἐπισημοποιήθη ὡς παρ' ἡμῖν.

Ἐν Γαλλίᾳ ἔνθα ὡς γνωστὸν οἱ ῥιζοσπάσται καὶ δημοκρατικοὶ κατήγγησαν πᾶν προνόμιον τοῦ κλήρου, καὶ πᾶσαν τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς πολιτείας ὑπεροχὴν, ἐσεβάσθησαν οὐχ ἥττον τοὺς ναοὺς τοῦ Θεοῦ, θεοπίσαντες μάλιστα τὸ : ὁ Θεὸς ἐν τῷ ναῷ τοῦ τῷ σεβαστῷ καὶ ἀπαραδιάστῳ ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ ἡ πολιτικὴ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ κ.τ.λ. Οἱ ἀθεότєροι δὲ τούτων ἀποκαλυπτόμενοι τὴν κεφαλὴν καὶ μετὰ σεβασμοῦ ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχονται.

Ἄλλως τε καὶ οἱ Τοῦρκοι αὐτοὶ ἀκόμη οἱ τὰ πάντα λεηλατήσαντες ἐσεβάσθησαν πανταχοῦ καὶ πάντοτε τοὺς ναοὺς, οὐδεὶς οὐχὶ ἀντοπωλεία ἢ ὑπουργεῖα μετέτρεψαν, ἀλλ' εἰς

τεμένη Ὀθωμανικά. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι αὐτοὶ οἱ παρὰ τοῦ Χριστοῦ ἐκδιωχθέντες ἀπῆλθον τοῦ ναοῦ διὰ τῆς ἀπλῆς παρατηρήσεως τοῦ νεαροῦ Ἰησοῦ, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ προτάξωσιν ἀντίστασιν μετὰ τὸ θεῖον ἐκεῖνο αὐτοῦ λόγιον : « Κρημνίσατε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις θέλω ἀνοικοδομήσει αὐτόν ».

Καὶ ἐκπληττόμεθα μετὰ τὴν ἐπισημοποίησιν τῆς περιφρόνησεως πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὸν Θεὸν ἐκ μέρους τῶν ἀρχηγῶν καὶ νομοθετῶν τοῦ κράτους, διὰ τὴν ἀσέβειαν, ψυχρότητα καὶ περιφρόνησιν μεθ' ἧς ὁ σύγχρονος Ἕλλην εἰσέρχεται εἰς τὸν ναόν, ὀμιλεῖ περὶ Θεοῦ, ὕβριζει καὶ βλασφημεῖ αὐτόν !

Πῶς θέλετε ὁ πτωχὸς αὐτὸς ἀστὸς νὰ σέβηται τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐν ᾧ σεῖς οἱ ἄρχοντες, ὡς ἄλλοι Φαρισαῖοι, καλεῖτε αὐτόν, ὅπως σὰς πωλήσῃ τὴν ψῆφον του ἢ ὅπως ἐκδικηθῇ τοὺς ἐχθροὺς του, ἢ ὅπως ὕβριση καὶ βλασφημίῃ τὸν φίλα τούτοις φρονούντα; Διατί καλλύνομεν τοὺς ναοὺς δι' εἰκόνων καὶ καλλιτεχνικῶν ἐξαρτημάτων; διατί ἐν μουσικῇ συμφωνίᾳ τονίζομεν τὰς θείας προσευχάς, ἢ ἵνα ἡ καρδιά τοῦ χριστιανοῦ συγκινηθῇ ἐν αὐτοῖς καὶ ἐξαιρηθῇ πρὸς τὸ θεῖον ὄν, ὃ φαντάζεται ἐνοικοῦν ἐν τῷ ναῷ;

Ἡ ὅπως τὰς ἀριστοκρατικὰς αἰθούσας σας μεταβάλλετε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς δημοκρατικὰς καὶ λαϊκὰς, οὕτως οἰκαιοποιεῖσθε καὶ τὸ θεῖον καὶ ἅγιον τοῦ Ὑψίστου ἐνδιαίτημα, μετατρέποντες αὐτὸ κατὰ βούλησιν εἰς οἶκον ἀνελιξεως τῶν πολιτικῶν διαμαχῶν σας. Ἄλλὰ τοῦτο ὀνομάζεται Ἱεροσυλία, δι' ἣν ἡ Σύνοδος ἄφειλε νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐπισήμως, ἵνα τέλος ἐπέλθῃ θεραπεία ὀριστικὴ τῆς βαρβάρου ταύτης καὶ ἀκαταλογίστου συνηθείας.

Διατί δὲν χρησιμοποιοῦνται χάριν τῶν ἐκλογῶν αἱ αἰθούσαι τῶν Ὑπουργείων, τοῦ Πανεπιστημείου, τῶν Γυμνασίων, τῶν σχολείων, τῶν λεισχῶν ἢ καὶ ἰδιωτικαὶ ἔτι ἐπ' ἐνοικίῳ;

Διότι τοιαύτην ἴσως ἐκληρονόμησαν οἱ ἀρμόδιοι ἔξιν παρὰ τῶν δούλων προπατόρων ἡμῶν, οἵτινες ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς συνήρχοντο, ὅπως συσκεφθῶσι περὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀνεξαρτη-

Και πώς, έρωτάτε μετ' εκπλήξεως κατορθούται, τὸ θαῦμα τοῦτο. Ἀνάπτετε ὀλίγην ἀνθρακόκωνιν ἐντὸς πυραύνου καὶ ρίπτετε ἐπ' αὐτῆς κόκκιν θείου. Λάβετε ἐν ἡ πολλὰ ἐρυθρὰ τριαντάφυλλα καὶ κρατήσατε αὐτὰ ἐπὶ τοῦ ἀτμοῦ τοῦ θείου ἕως ὅτου λευκανθῶσι.

Προσφέρετε λοιπὸν ταῦτα λευκὰ καὶ παρακαλεῖτε τὴν φίλην σας, ὅπως θέσῃ αὐτὰ ἐντὸς ποτηρίου ὕδατος, ἵνα μὴ μαρανθῶσι. Μετὰ ἐξ ὥρας ἡ φίλη σας ἐκπεπληγμένη ἀνακράζει μετὰ θαυμασμοῦ. Θεέ μου! τὰ τριαντάφυλλά μου ἦσαν μαγευμένα ἀπὸ λευκὰ ἔγειναν κόκκινα. Ἴνα δὲ τὴν καθησυχάσετε τῆς ἐμπιστεύεσθε τὸ μυστικόν, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει, ὅτι τοῦτο θέλει μείνει μετὰ τῶν δύο σας.

ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΣΥΝΤΑΓΑΙ ΓΕΥΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

*Ἄχιτος ἀν θέτε γεμιστοὺς μὲ σῦβρασμα γὰ φάτε,
βγάλετ' εὐθὺς μὲ προσοχὴν τὸ στόμα των ἴστο πιάτο,
καὶ τὸ νερὸ ποῦ εἶν' ἐντὸς ἴστο κοῖλο γὰ μὴ πετάτε,
γιατ' ἔχει τὸ ἴδιον τὸ θαλασσοδροσάτο.*

*Τ' αὐγάτους τότε βγάζετε μὲ τὸ μικρὸ κοντάλι
χωρὶς τὸ ἀκαρθόσπιτο γὰ σπάσητε καὶ πάλι.*

*Τὸ καθαρίζετε καλά, πετάτε τὰ ἀγκάθια,
μὲ τὸ μαχαίρι πῶχετε στοῦ μαγειριοῦ τ' ἀράφια,
κι' εὐθὺς τὸ κηρησιότικο λαδάκι στοῦ τιγάνι
μὲ κρεμνδάκι καθαρὸ τὸ σῦβρασμα γὰ κάρη.*

*Ἐκεῖ ἀνακατώνετε καὶ τ' ἀχιτοῦ τὰ ἄλλα,
τὰ χόρτα του μὲ τὸ νερὸ κι' αὐγὰ μικρὰ μεγάλια,
ρίχτε καὶ ἄλλο πρόσφορο χωρὶς μεγάλη στάρη,
σταφίδες, κουκουνάρια κι' ἄλλο πυρὸ βοτάνι.*

*Γεμίσετε τοὺς ἀχιτοὺς μὲ προσοχὴ ἄκομα
καὶ κλείσατέ τους εὐμορφα καὶ μὲ τὸ ἴδιο στόμα.*

Εἶναι ἀληθές; Κυρία μου, ἀπάντα ὁ κ. Βλαρὺ, ὅτι ὁ θεὸς ἐνέβαλεν εἰς τὰς καρδίας τῶν γυναικῶν τοιαύτην ἀγαθοεργὸν δύναμιν, οἷαν ἡ ἐπιστήμη θὰ ἐπλήρωνε πολὺ ἀκριβὰ φοβοῦμαι ὅμως ὅτι, ὅπως ἀποκοιμίζετε τὸ κακὸν διὰ τῶν φροντίδων καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς σας, ἐπίσης ἡ ἐλαχίστη θλιψίς ἤθελεν ἀφυπνίσει αὐτὸ τόσῳ σφοδρότερον, ὅσον δὲν νομίζετε. Ἡ φύσις ὑπόκειται εἰς νόμους ἀμετατρέπτους. Εὐχομαι ὅπως διεξαγάγητε αἰσίως τὴν ἀγίαν ἐπιχείρησιν, ἣν ἀνελάθετε, ἀλλὰ πολὺ φοβοῦμαι περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἴδου διατὶ ἐγενόμην οἰκτεὸς ὑμῶν, ὅπως τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀναγνωρίσατε ἑαυτὴν ἀνεπαρκῆ καὶ καθ' ἣν θὰ μὲ νομίσητε κατάλληλον, δυνήθητε νὰ ἐμπιστευθῆτε εἰς τὴν μεγάλην μου ἀφοσίωσιν καὶ εἰς τὴν μικρὰν ἐπιστημονικὴν μου ἀξίαν.

Ἄρα διὰ τοῦτο καὶ μόνον ὁ κ. Βλαρὺ ἐγένετο οἰκτεὸς τῆς οἰκογενείας ταύτης;

Δυστυχῶς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς υγείας τοῦ κ. Θεοδώρου νομίζομεν, ὅτι ὁ ἰατρὸς εἶχε δίκαιον καὶ ἔχομεν διδόμενα δικαιολογοῦντα τὰς εἰκασίας ἡμῶν ταύτας.

Ὁ κ. Θεόδωρος δὲν ἠδυνήθη νὰ διακόψῃ ἐντελῶς τὰς μετὰ τῆς θείας του σχέσεις του, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ συνετέλεσεν εἰς τὰ θλιβερὰ καὶ ἀτυχῆ συμβάντα ἅτινα ὁ κ. Βλαρὺ προεμάντευσε.

XXII

Ἡ ἀξιόλογος αὐτῆ θεία δὲν ἦτο βεβαίως ἐξ ἐγγείνων τῶν ἀνθρώπων, παρ' ὧν δύναται τις νὰ ἀποκρύψῃ τι.

Εἶχεν ἐρωτήσει τὸν ἰατρὸν, ὅστις ἐγνωρίσεν αὐτῇ τὰ καθέκαστα ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ λεπτομερείᾳ

Τὸ πνεῦμα τῆς μοχθηρᾶς ταύτης γυναικὸς εὔρεν ἀμέσως ἑνασχό-

*Λιγάκι θὰ τοὺς βράσητε τὴν τράπεζα τοιμᾶστε,
καὶ γὰ γευθῆτε ἡσυχὰ ὅλοι ἐκεῖ κοπιᾶστε.*

Τὰ δάκτυλα προσέχετε ἡ Ἀθηναῖα κι' ἡ Ἄρρα!

Εἶρε γὰρ ποῦ στοῦ γαμπροῦ μόνον τὸ διτ' ἡ μάρα!

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ α'. ἀριθμὸς τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν ἀνετυπώθη ἐκ γ'. οἱ μὴ ἔχοντες αὐτόν, ἄς προσέλθωσι νὰ λάβωσιν αὐτόν εἰς τὸ γραφετόν μας.

Διδασκάλισα Γαλλίς, ἔχουσα καλὰς συστάσεις ζητεῖ οἰκίαν ἐν ἡνὰ διδάσκη μικρὰ παιδία, ἀσχολεῖται δὲ καὶ εἰς τὴν κοπιτικὴν καὶ ραπτικὴν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφετόν μας.

Διδασκάλισα Ἑλληνίς, ἔχουσα μεγάλην πετρὰν ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφετόν μας.

Διδασκάλισσα Ἑλληνίς, ἔχουσα ἀρίστας συστάσεις καὶ μεγάλην πετρὰν ζητεῖ θέσιν οἰκοδιδασκάλου ἐν τῇ ἐξωτερικῇ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφετόν μας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Κ. καὶ Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 216. Ὁδὸς Ἐρμοῦ 216.

Εἰς τὸ γνωστὸν Ἐμπορικὸν Κατάστημα ἐκοιμήθησαν ἐσχάτως διάφορα ὑφάσματα διὰ γυναικεία φορέματα ὡς καὶ πῖλοι γυναικεῖοι τοῦ τελευταίου Συρμού.

Πρὸς τούτοις γνωστοποιοῦν πρὸς τοὺς ποληπληθεῖς πελάτας των ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε γνωστὴ ἐπὶ τῶν γυναικείων Πίλων Κα Κατίνα Κομινοῦ νῦν δὲ Κατίνα Κ. Οικονόμου μετέφερεν τὸ ἐργοστάσιόν της εἰς τὸ ἴδιον ἐμπορικὸν κατάστημα (κάτωθεν τοῦ Δου ἐργοστασίου της) οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει λιαν εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὰ τὰ ὅλως νέα ὑφάσματα καὶ τὴν ἐργασίαν.

λησιν. Ὡ!! εἶπεν, ἡ μικρὰ αὐτὴ ἐπαρχιωτὶς ὑπανδρεύθη λοιπὸν τὸν ἀνεψιὸν μου, ἵνα γείνη κληρονόμος τῆς περιουσίας του. Ἄλλ' ἐτυχῶς εἶμαι ἐγὼ ἐδῶ, ἵνα βάλλω κάθε ἕνα εἰς τὴν θέσιν του. Ἦρχισε λοιπὸν νὰ ἐπισκέπτηται συχνότερον τὸν ἀνεψιὸν της ἤρχισε νὰ τῇ κάμνη πασατηρήσεις τινὰς ὑπόπτους, μεθ' ὧν καὶ νὰ τὸν ἐξετάξῃ περὶ πραγμάτων, ἅτινα ἡ ἡλιγία καὶ ἡ θέσις αὐτῆς ἐδικαιολόγουν. Βαθμηδὸν δὲ κατώρθωσε νὰ ἐμπνεύσῃ ἀμφιβολίας εἰς τὸν ἀσθενῆ τοῦτου χαρακτῆρα, ἀναγκάσασα ἐπὶ τέλος αὐτόν νὰ τῇ ζητήσῃ ἐξηγήσεις δι' ὅλας τὰς δυσφορούμενας φράσεις, ἄς εἰς βάρος τῆς Σοφίας ἐξετόξεν.

Πρέπει νὰ εἶσαι τυφλός, τῇ ἀπάντησεν ἐκεῖνη, ἵνα μηδὲν ἐκ τῶν διατρεχόντων βλέπῃς. Δὲν μοὶ λέγεις, τί ζητεῖ εἰς τὸ σπῆτι σου, ἡ γυνὴ ἐκεῖνη ἣτις κηδεμονεύει τὴν θυγατέρα της, ὡτεῖ αὐτῆ ἦτο δωδεκαετής. Ἡ Σοφία ἐπὶ τέλος εἶναι σύζυγός σου. Ὁ γάμος δὲν εἶναι μοναστήριον καὶ ὁ σύζυγός δὲν γίνεται ἀδελφός. Δὲν βλέπεις λοιπὸν πόσον γελοία εἶναι ἡ θέσις σου;

Πῶς! ἀγοράζεις μίαν γυναῖκα, — διότι τὴν ἠγόρασας, ἀφοῦ δὲν εἶχε προτὰ, — καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν σου μεταχειρίζεσαι αὐτὴν ὡς θυγατέρα σου. Εἶχες λοιπὸν ἀνάγκην θυγατρὸς; Τί ζητεῖ ὁ θεὸς σου νυχθημερὸν εἰς τὴν οἰκίαν σου; Τὸν νομίζεις κατάλληλον διὰ τὴν σύζυγόν σου σύμβουλον; Γνωρίζεις ἐκεῖνος τί κάμνει, καὶ ἐὰν εἶναι γερνότερός σου, εἶναι ὅμως καὶ πολὺ ἐπιτηδειότερος ἀπὸ σέ; Αὐτὸς ὁ ὁποῖος διήλθεν τὸν βίον του μὲ διασκεδάσεις, γυναῖκας, ἱπποδρόμια, τέλος μὲ παγτοῖας νυαυχρήσεις, δὲν βλέπει πλέον κἀνένα, δὲν δαπανᾷ χρήματα, διέρχεται τὰς ἡμέρας του συνομιλῶν μετὰ τῆς ἀνεψίᾶς του καὶ οὐδὲν πλέον!!

(Ἄκολουθετ)